

LBRIS

We know
books

DEBRA SILVERMAN

Nu cred în astrologie

**MODELUL UNUI PSIHOTERAPEUT-ASTROLOG
DE A TE ÎNȚELEGE PE TINE ȘI RELAȚIILE TALE**

Traducere din limba engleză de
ANDREEA FLORICĂ

LITERA
București

CUVÂNT-ÎNAINTE	11
INTRODUCERE	13

PARTEA I. ASTROLOGIA PSIHOLOGICĂ ȘI NATURA SUBCONȘTIENTULUI

1. Îndrăgostește-te de propria ta soartă	23
2. Astrologia prin prisma psihologiei	32
3. Observatorul și gremlinii	42
4. Cum funcționează astrologia: elemente, moduri, semne	53
5. Planetele	62
6. Cele douăsprezece case	78
7. Astrologia ezoterică: Saturn și semnul ascendent	95

PARTEA A II-A. ÎNȚELEGE-TE PE TINE ȘI PE ALȚII

8. Psihologia Berbecului: Eu sunt	117
9. Psihologia Taurului: Eu am	130
10. Psihologia Gemenilor: Eu gândesc	144
11. Psihologia Racului: Eu simt	157
12. Psihologia Leului: Eu vreau	174
13. Psihologia Fecioarei: Eu analizez	188
14. Psihologia Balanței: Noi echilibrăm	202
15. Psihologia Scorpionului: Eu doresc	217
16. Psihologia Săgetătorului: Eu caut	232
17. Psihologia Capricornului: Eu folosesc	244
18. Psihologia Vărsătorului: Eu știu	258
19. Psihologia Peștilor: Eu visez	272
20. Cel de-al treisprezecelea semn	286

ANEXA I: Resursele Debrei Silverman	293
ANEXA A II-A: Găsește-ți semnul lui Saturn	297
MULȚUMIRI	299
DESPRE AUTOARE	304

PARTEA I

Astrologia psihologică și natura subconștientului

Atât timp cât omul se luptă cu mortalitatea sa, el este afectat de miriada de mutații ale cerului și ale pământului. Astrologia este studiul răspunsului omului la stimulii planetari. Stelele nu au bunăvoință sau animozitate conștientă; ele doar emit radiații pozitive și negative. Nu ajută în sine și nici nu dăunează umanității, ci oferă un canal legal pentru funcționarea exterioară a echilibrului cauză-efect.

PARAMAHANSA YOGANANDA,
Autobiografia unui yoghin

ÎNDRĂGOSTEȘTE-TE DE PROPRIA TA SOARTĂ

Te-ai întrebat vreodată „Pentru ce mă aflu aici? Cine ar trebui să fiu în această viață?” Dacă da, ai început să trăiești într-un mod nou. Cred cu tărie că rolul astrologiei este acela de a ajuta bărbații și femeile care au început să își pună întrebări cu privire la scopul și la sensul propriilor vieți să găsească răspunsuri. Astrologia are puțină valoare reală de oferit oamenilor care nu își pun astfel de întrebări.

DANE RUDHYAR

ESTE O CAPCANĂ. NU AI REUȘI nici dacă ai încerca.

Cu toții suntem vinovați de faptul că suntem ființe umane. Ne autosabotăm. Nu acționăm în interesul nostru. Le frângem inimile altor oameni și inimile noastre sunt, la rândul lor, frânte. Părăsim și suntem părăsiți. Trădăm și suntem trădați. Cineva pe care îl cunoști va înșela, va deveni dependent, va evita alte persoane. Insistăm să acționăm în moduri care nu sunt în propriul nostru interes, care ne fac să ne simțim neplăcut și să punem la îndoială cine suntem ca indivizi și chiar ca specie. În cel mai rău caz, aceste întrebări existențiale ne macină și nu primesc răspunsuri satisfăcătoare. Așa suntem noi croiți. Firea umană are un sistem de operare bizar și fără noimă.

Iată la ce mă gândesc: și dacă nu este vina nimănui că suntem un proiect defectuos? Nici a părinților tăi, nici a partenerului sau a parteneriei tale, nici a alegerilor tale de viață? Dacă nu este vina ta că mintea nu ți se îndreaptă direct spre confort, înțelepciune sau răspunsuri clare? Nu ar fi o ușurare?

Îmi amintesc că, pe când aveam 20 de ani și studiam psihologia clinică la facultate, la începutul cursului, eram într-o sală cu încă vreo 50 de studenți. Profesorul ne-a întrebat de ce voiam să studiem psihologia. Am ridicat mâna și am spus: „Fiindcă vreau să știu de ce nu facem lucrurile care sunt bune pentru noi. De ce nu facem mișcare? De ce nu mâncăm bine? De ce nu facem ceva ce ne va elibera? De ce nu renunțăm la serviciul pe care-l detestăm? De ce nu ieșim dintr-o relație care nu este sănătoasă?” Voiam cu adevărat să știu. Acesta era motivul pentru care am ales psihologia: *de ce noi, oamenii, nu facem ceea ce ne va face fericiți?*

Psihologia nu a răspuns niciodată complet la această întrebare... Astrologia, da. Răspunsul la această întrebare este simplu: din cauza defectele noastre de proiectare, din cauza felului în care suntem făcuți. Oamenii sunt atât de proști, încât nici măcar nu știu că sunt deștepți. Și aceasta este o nerozie! Partea bună este că nu este ceva fatal.

Evoluăm. Nu ai citi această carte dacă nu ai simți dorința să înveți și să te dezvolți. Și totuși, indiferent cât de evoluți am deveni, în adâncul minții fiecăruia dintre noi trăiesc impulsuri inconștiente care ne împiedică să facem ce este bine pentru noi. Nu putem explica de ce este atât de ușor să ne lăsăm pradă lenei, depresiei sau anxietății; aceste sabotaje ne învăluie și ne predăm. Nu ne putem abține; firea umană are, din fabrică, o înclinație naturală spre a coborî până la cel mai jos nivel și a lăsa gravitația să preia controlul. Asemenea unui copil care fură bomboane și apoi spune: „Nu m-am putut abține!”

Să fim sinceri: este nevoie de mult efort pentru a urma calea superioară. Ne îndoim de instinctele și de deciziile noastre. Nu suntem concepuți să iertăm imediat sau să simțim bucurie cu ușurință. Tindem să învinovățim înainte să iertăm; iertarea este o abilitate învățată, iar învinovățirea este un comportament automat. Iertarea nu vine în mod firesc.

Iată câteva exemple ale condiției umane și ale proiectării noastre defectuoase (voi sublinia mai multe de-a lungul cărții):

★ **Pacea ne ocolește:** Primul și cel mai important defect de proiectare este că mintea umană nu poate susține pacea. Ne luptăm. Cu greu ne înțelegem unii cu ceilalți. Trăim pentru dramă. Ia gândește-te! Oamenii pe care îi plătim cel mai bine, actorii și sportivii, sunt cei care creează drama la care ne uităm. Ne temem de diferențe. Ne judecăm unii pe alții, deseori fără milă. Bârfim. Suntem indiscreți: cultura populară și rețelele de socializare se bazează pe acest fapt.

În special, vorbim urât, înlăuntrul nostru, despre noi înșine. Există cineva care să nu trăiască cu o voce negativă în cap care se îndoiește de sine sau chiar se denigrează și se înjosește? Astfel de voci devin puternice, fie că este vorba de vocea care critică ce vezi în oglindă dimineața, când te trezești, sau de cea care te ține treaz în miez de noapte, făcându-ți griji în legătură cu ce-a fost sau cu ce va urma. Despicăm firul în patru, vai, cum mai analizăm! Ne preocupăm dacă facem ce se cuvine, dacă luăm decizia bună, dacă profităm la maximum de viața pe care o avem, dacă facem ce ar trebui sau dacă facem ceva ce nu se cade; dacă suntem iubiți cu adevărat sau dacă iubim suficient, dacă ne irosim viața. Suntem permanent neliniștiți. Dialogul interior universal este prea des plin de teamă, judecăți și preocupări. Este o nebulie curată!

★ **Iertarea nu se petrece natural, spre deosebire de învinuire și rușine:** Pentru foarte multe persoane, a se scuza nu este ceva firesc. Imediat dăm vina pe celălalt și plecăm purtând ranchiună. Nu suntem croiți astfel încât să ne asumăm responsabilitatea pentru viețile noastre. Nu suntem construiți să ne însușim caracterul uman. Facem greșeli. În loc să le recunoaștem, tindem să recurgem la învinuire, la negare, la adicție, la evadare și la rușine în taină.

Este vina altcuiva că relația nu a mers, că s-a dezvoltat dependența, că locul de muncă a fost pierdut, că s-a produs accidentul, că ne-a fost distrusă copilăria. Gândește-te la copilul care varsă un suc și, când mama lui se întoarce, arată spre fratele lui și spune: „El a făcut-o!“, lăsând-o pe mamă perplexă, fiindcă nimeni nu-și asumă responsabilitatea. În clipa următoare, toată lumea este nervoasă,

prinsă în păienjenișul firii umane. Învinuirea este pur și simplu o trăsătură a condiției umane. Este mult mai ușor să arătăm cu degetul decât să acceptăm faptul că imperfecțiunile noastre ne-ar putea învăța câte ceva despre compasiune.

★ **Suntem nesiguri în mod patologic:** Un alt defect bizar de proiectare este sentimentul nostru inerent de nesiguranță. Toată lumea îl are. Ne simțim priviți și judecați, dacă nu de alții, atunci de vocile din capul nostru, care comentează neîncetat, creând și încurajând nesiguranța. În acest domeniu, chiar terapia și meditația înregistrează, deseori, rezultate dezamăgitoare. Mulți renunță atunci când efortul nu pare să fie pe măsura rezultatelor. Și așa ne întoarcem la placa stricată care repetă că este în neregulă ceva cu noi. *Cu siguranță* suntem răi din moment ce suntem nefericiți. Ce fel de logică este aceasta? (Taurul, Fecioara și Racul sunt semnele cele mai predispuse la nesiguranță).

★ **Învățăm pe propria piele:** Adesea, este nevoie de o tragedie, cum ar fi o boală gravă sau o confruntare cu moartea, pentru a ni se schimba comportamentul sau atitudinea. Pe la 20 și ceva de ani, am făcut cunoștință cu cărțile lui Alice Bailey; acestea au reprezentat primul popas în călătoria mea spirituală. În cartea sa *Inițierea umană și solară*, Alice Bailey scria (parafrazez): scopul acestui joc numit viață este să treci prin inițieri – cunoscute mai bine drept crize – pentru a vedea dacă-i vei permite sufletului tău să intervină. Cu alte cuvinte, scopul crizelor este acela de a vedea dacă te vei trezi sau nu, dacă-ți vei căuta sufletul și dacă vei transforma aceste lecții într-o practică plăcută a acceptării depline. Bun-venit pe planeta Pământ, unde ți se vor prezenta în mod repetat lecții pline de înțeles, deghizate în drama traumei tale personale, până când, în sfârșit, vei înțelege mesajul, fie că-ți place, fie că nu. Este singurul mod prin care învățăm cu adevărat. Păcat că nu te-a anunțat nimeni (până acum)!

★ **Favorizăm gratificarea instantanee:** Alegem gratificarea instantanee în detrimentul răbdării. Nu suntem făcuți pentru a programa o etapizare. Mai degrabă căutăm plăcerea imediată decât

să ne pregătim pentru ce va urma. Mi se pare atât de ciudat că noi, la nivel colectiv, nu putem privi spre viitor, peste câteva generații, pentru a contempla implicațiile acțiunilor noastre pentru copiii copiilor noștri. Oamenii nu sunt programați cu o viziune pe termen lung sau cu un control fiabil al impulsurilor (Berbecul, Leul și Săgetătorul cad cel mai ușor pradă acestei predispoziții). Oamenii sunt mașini de consum.

★ **Ne opunem schimbării:** Gândește-te la trecut și la înaintașii tăi; și ei s-au chinuit la fel ca tine. Li s-au frânt inimile, s-au îmbolnăvit, au făcut lucruri pe care le-au regretat, au fost răniți, au trăit nefericiți. Și iată-ne aici, după mai multe generații, făcând exact aceleași lucruri! Păcatele taților și ale mamelor noastre ne urmăresc. Ne opunem schimbării narațiunii. Ne împotrivim schimbării cu totul. Poate că citim cărți despre cum să ne schimbăm. În realitate, este ușor de zis și greu de făcut. Să îndrăznesc să spun, referindu-mă la noi ca specie, că suntem leneși, impulsivi și lipsiți în mod natural de înțelepciune? (Taurul, Racul și Scorpionul se opun vehement schimbării!)

★ **Avem factori declanșatori:** Dacă mă uit pe harta ta, știu exact cum să te enervez. Dacă ești Fecioară, pur și simplu fac dezordine și o las așa. Dacă ești Gemeni, refuz să vorbesc. Pe un Leu, îl ignor. Pe un Berbec, îl contrazic. Unui Vărsător, îi spun că este la fel ca toți ceilalți. Dacă ești Rac, îți insult familia. Odată ce egoul este declanșat de un membru al familiei tale, de șeful tău, de un prieten răutăcios sau de cineva de pe internet, orice atitudine înțeleaptă pe care ai învățat-o sau orice obiceiuri bune pe care ai încercat să le pui în aplicare dispar în neant.

Gândește-te cum este când conduci mașina și cineva îți taie calea! Cât de rapid este eclipsat eul tău superior de reactivitatea ta! Întorci spatele cuiva sau îl înjuri cu furie? Este suficient să-ți atingă cineva punctele sensibile ale psihicului și îți garantez că o vei lua ca pe un afront. Cunoști teoria că nu ar trebui să iei nimic personal? Aiurea! Toată lumea o face. Un semn de aer va uita complet de

sentimente și le va înlocui cu negarea. Va spune: „Nici măcar nu-mi pasă!” Sau poate acționezi printr-un comportament distructiv, tipic semnelui de foc, care își alină durerea pe moment, de exemplu, cheltuind bani sau evadând imaginar cu ajutorul drogurilor și/sau alcoolului. Poate te blochezi ca un semn de pământ sau pufnești în plâns ca un semn de apă. Suntem construiți să ne lăsăm provocați, în loc să reacționăm cu înțelepciune.

Ia stai puțin! Este chiar atât de rău? Nu există nicio speranță? Sigur că există! Designul nostru omenesc o fi inefficient, frustrant și absurd, dar nu-ți face griji! Există o metodă în nebunia asta.

Ai fost creat ca un experiment în numele evoluției: sufletele sosesc și intră într-o sală de clasă numită planeta Pământ, fiind programate să experimenteze o mare nemulțumire, tristețe, lipsă de armonie și boală. Întrebarea este: mai pot oamenii iubi, indiferent de ce le oferă viața?

Formula funcționează astfel: trebuie să greșești ca să reușești. Tot ce este în neregulă cu tine este inclus în programa ta. Este ca în acea emisiune-concurs *Cine știe câștigă!* Primești răspunsul, reflectat de drama vieții tale. Întrebarea este: „Ce vrea viața să învâț?” În momentul în care realizezi că problemele tale nu dispar, că există întotdeauna ceva în natura umană care ne provoacă, atunci începi să răspunzi la întrebarea: „Care sunt sarcinile mele?” Astrologia vine în ajutor cu răspunsul. Harta ta natală îți descrie misiunea. Provocarea finală este să accepți exact ce ți s-a dat, cu recunoștință. Pare simplu. Te asigur că nu este.

Înțelegerea și acceptarea intervin atunci când îți dai seama că: (1) suntem cu toții implicați; și (2) fiecare persoană pe care o cunoști, fără excepție, are probleme secrete și părți ale sale care-i displac sincer. Ca psihoterapeută astrologă, îți spun următorul lucru: această realitate nu va dispărea. Cu cât realizezi mai repede că ai venit aici cu un acord de a-ți asuma condiția umană, cu atât mai curând vei avea pace. Acceptarea apare atunci când nu te mai opui situației tale particulare de viață. Atunci începe vindecarea.

Exercițiul evolutiv la care te-ai înscris depășește memoria conștiință. Nu-ți amintești că ai convenit să te ocupi chiar de lucrurile care te irită cel mai tare. În momentul în care realizezi că defectele de proiectare sunt reale și că nu vor dispărea..., atunci dispar. Odată ce ești conștient, îți spui: „Sunt cu adevărat ciudat, sunt atrofiat emoțional, nu-mi place să mă simt uman“. Apoi, te prinzi: „Ia stai puțin, stai un pic! Asta a fost misiunea mea?“ (șe întreabă Vărsătorul). În acest moment intervine liberul arbitru. Aceasta este cartea ta de „eliberare din închisoare“: acceptarea a ceea ce este, fără opunere.

Dacă ești un semn de aer sau de pământ, te vei plânge verbal pe parcursul întregii tale misiuni. Dacă ești un semn de foc, îți îngădui să eviți această conversație. Acum înțelegem de ce sunt deprimați cei din semnele de apă: această realitate li se pare atât de agresivă! „Cum adică trebuie să sufăr pentru a mă vindeca? Îmi vine să plâng!“

Singura cale de scăpare este să te îndrăgostești de propria ta soartă. Acesta este scopul vieții. Imaginează-ți că aceasta este fișa postului tău și că abia aștepti să mergi la serviciu. Ți se va schimba întreaga perspectivă.

Am petrecut atât de mulți ani reflectând prea mult! Debra Silverman m-a înnebunit. Nu pot să cred că am trăit cu ea atât de mult timp! Și apoi, într-o zi, mi-am dat seama că nu va pleca nicăieri și că, dacă nu accept faptul că sunt legată de ea, atât eu, cât și ea, vom fi nefericite (tipic Gemenilor).

Așadar, am privit în sufletul meu și i-am spus: „Deb, micuță co-dependentă, sensibilă și sentimentală, trebuie să ieșim de aici“. Eram o persoană atât de sentimentală! Nu m-aș fi împotrivit misiunii mele în toți acești ani dacă cineva mi-ar fi spus pur și simplu în ce consta aceasta. „Ești dependentă emoțional și trebuie să înveți ce înseamnă să fii singură.“ A fost nevoie să petrec ani și ani de zile, de la 30 până pe la 50 și ceva de ani, fiind o imbecilă absolută. Este jenant. Mă analizez retrospectiv și mă întreb ce era în mintea mea.

Te rog, nu încerca să îndrepti situația spunând: „Debra, noi toți te iubim“. Știu, la acea vreme, imaturitatea mea era în floare. Eu doar îți

împărtășesc experiența mea umană brută și mărturisesc cu mândrie că sunt o persoană drăguță care a suferit răni psihologice. Nu-mi mai este rușine (de fapt, doar un pic).

La drept vorbind, natura umană este jenantă. Îți promit că, pe măsură ce analizăm psihologia hărții tale și apăsăm acele butoane, te vei simți foarte conștient de tine însuși. Nu mă aflu aici ca să îndulcesc fiecare semn, ci să spun adevărul despre umbrele noastre. Acolo este ascunsă informația prețioasă.

De fapt, nu ne schimbăm cu adevărat până când viața nu devine foarte rea. Nu putem ieși din acele tipare repetitive fără suficient disconfort. Îmi pare rău să-ți spun asta. Este o veste proastă. Nu te vei schimba până când nu vei suferi suficient sau nu te vei sătura atât de tare de situația în care te afli, încât să nu o mai suporti. Este, așa cum i se mai spune, „fundul prăpastiei“. Acela este punctul de cotitură a evoluției.

Noi, în colectivul nostru, cel al rasei umane, suntem pe cale să atingem punctul respectiv. Va fi o undă de șoc, un semnal de trezire. Există energie de război civil în stele. Este în întreaga lume. Va avea loc o schimbare radicală. Se va ajunge într-un punct de fierbere și nu ne va plăcea.

Această carte te va ajuta să te înțelegi mai bine pe tine, dar și motivațiile și calitățile celorlalți în această perioadă tulbură. Te va ajuta să vezi de ce lucrurile se întâmplă așa cum se întâmplă și de ce reacționăm așa cum o facem. Misiunile tale în această viață vor deveni mai clare, atât timp cât deții instrumentele necesare pentru a le recunoaște. Această carte îți arată cum să găsești și să înveți să folosești instrumentele respective.

Sunt aici pentru a-ți spune (și este valabil pentru întreaga omenire): „Ești terminat... și eu tot te plac“. Partea bună este că, în termeni fără echivoc, indiferent de ce se întâmplă în continuare în această viață și pe această planetă, contribui la evoluția umană cu povestea ta. Poate părea una stânjenitoare și umilitoare. Poate părea înfricoșătoare, surprinzătoare sau imposibil de îndurat. Nu vrei să mărturisești nimănui că ești dependent de filme porno, de consumul de zahăr sau obsedat de

TikTok. Nu vrei să împărtășești nimănui nici măcar opiniile tale politice. Oamenii sunt tensionați, critici, moraliști, iraționali. Îți vine greu să mai știi ce să spui sau să faci, iar lumea încearcă pur și simplu să facă față. Pe mine mă șochează mereu capacitatea umană de a accepta disconfortul fără a lua măsuri.

Înțelegerea astrologiei îți poate schimba viața fiindcă, odată ce te îndrăgostești de soarta ta, te trezești la nivel spiritual și apoi nu mai poți adormi la loc. Vei vrea să rămâi treaz. Vei vedea lucrurile într-o lumină nouă. Sufletul tău plin de compasiune este dedicat evoluției speciei noastre și vei primi un loc în primul rând, așa că fii pregătit! De aceea ești aici.

Tot ce vrea sufletul tău este să ajute, altfel nu ai fi aici. Sunt miliarde de suflete care stau la rând în sala de așteptare, dorind să se încarneze. De ce crezi că sunt opt miliarde de oameni pe această planetă, iar numărul lor este în creștere? Fiindcă au tânjit să fie incluși în această experiență, chiar aici, chiar acum.

„Voi ajuta!“, se oferă voluntar sufletul. „Alege-mă pe mine!“ Apoi, ajungem aici cu un rucsac plin de pietre psihologice și uităm ce am promis să facem, fiindcă este atât de greu! Trebuie să trecem prin întregul proces al suferinței pentru a ne putea aminti.

Cu cât este mai intensă durerea și mai mare neliniștea, cu atât este mai importantă contribuția pe care o aduci planetei. Cu cât este mai semnificativă povestea, cu atât este mai înalt spiritul. Dacă ieși de sub povara acestei suferințe, ești pe calea eliberării. Dacă nu, îți continui drumul!

Ai spune că acesta a fost un experiment negativ? În mod obișnuit, oamenii nu-și dezvăluie cea mai bună versiune a lor. Experimentul nu a funcționat foarte bine. Cu toate acestea, ca astrolog care privește spre viitor, am mari speranțe pentru următoarea versiune a omenirii. Cred că va fi mult superioară celei pe care o avem acum. Se apropie. O văd în unii dintre adulții și copiii pe care i-am întâlnit deja. Urmează Era Vărsătorului!

Există speranță și ne putem depăși proiectarea defectuoasă. Acum, mai mult ca oricând, avem nevoie de optimism și de speranță. Cum le găsim? Prin intersectarea astrologiei cu psihologia.